

Forum

Forum är en ny avdelning i Ornis Svecica som välkomnar inlägg av de mest skilda slag, som inte passar som uppsatser eller korta rapporter av forskningskaraktär. Var inte rädd för att ta upp något ämne som är relevant för den undersökande ornitologin eller ornitologernas förutsättningar för att bedriva sin verksamhet! Debattera gärna också resultat som presenterats tidigare i tidskriftens forskningssektioner. Går du in i en redan pågående debatt så måste ditt inlägg vara konstruktivt, d.v.s. tillföra något nytt och inte bara vara med- eller mothåll i debatten. Gör "Forum" till en intressant, levande och spännande avdelning!

<https://doi.org/10.34080/os.v8.23124>

Måste allt vara lätt och gå snabbt?

PÄR SANDBERG

Jag har tagit del av Peter Feuerbachs inlägg i *Ornis Svecica* 8(1998):53 och vill göra en del kommentarer.

Jag är inte biolog, men kanske kan kalla mig amatörforskare inom ornitologi, trots att jag inte är särskilt begestrad i varken tabeller eller statistik. *Ornis Svecica* tar jag med ett visst intresse del av (även om jag inte begriper allt som står där).

Troligen är det många fler än Peter Feuerbach som hamnat "mitt emellan" när det gäller tillhörigheten inom fågelskådandet. Har man intresse utöver samlandet av olika fågelarter/raser på olika ställen vid vissa tider o.s.v., och samtidigt inte attraheras av *Ornis Svecicas* innehåll kan det bli så. För, vem inom SOF är OS till? (för det är ju en SOF-tidning). Troligen är den för svår och "träig" för att locka den redan fascinerade amatören till djupare studier av fåglar på fritiden. (Vad var det för övrigt för fel på gamla VF? Jag tyckte den höll en god klass med fin variation, och ett format som var betydligt mer läsvänligt än nuvarande.)

Är det då allvaret och seriositeten som skrämmer bort fågelskådare till undersökningar på fritiden samt den "tråkiga" redovisningsform som *Ornis Svecica* består av, med avsaknaden av amatörforskningsresultat på svenska?

Ja, kanske det. Men jag vill peka på några andra saker också.

Inom utbildningsväsendet, där jag verkat i ca 20

år, kräver fler och fler att allt man skall lära sig skall vara roligt. Det skall också vara lätt och gå snabbt. Kunskapsinhämtande och träning får inte ta emot, momenten skall vara korta och glättiga och stökas undan snabbt (om det inte gäller klubbidrotten, där övning och återövning accepteras av utövarna för att nå resultat!).

Idag gäller alltså att uppnå hastighet i det man gör, inte begrunda långsamt så att beslut man tar blir vettiga. Tempot i kontakten mellan människor ökar oavbrutet med teknikens hjälp och vi bryter mer och mer och allt oftare mot takten i allt biologiskt liv. Det liv som obönhörligen kräver en viss tid för olika moment. Men det är ju inte speciellt opportunt att exempelvis sitta och bevaka/studera en häckplats för pilgrimsfalk, "där händer ju inget speciellt" – eller att gnetta en inventeringsrunda i Ammarnäs eller i Fågelsångsdalen i Skåne där resultaten skall tolkas och analyseras och sålunda låter vänta på sig. Den tidigare töntighetsstämpeln på fågelskådare tror jag till stor del bottnar i detta, att vi "naturintresserade" stannade upp, tittade på och fascinerades av det "långsamma" biologiska livet, medan vår omgivning skyndade vidare in i den som dom uppfattade, modernare världen.

Det gäller sålunda att vara igång hela tiden, förnya och förflytta sig – och där har fågelskådningen till stor del också hamnat. Fenomenet känns för övrigt igen på flera andra områden i samhället.

Problemet med att rekvirera deltagare till våra ideella fågelföreningar (gäller även fotboll, segling m.m.) tror jag delvis bottnar i samma sak. 1960–70-talens generositet är till stor del borta. Nu gäller det

istället att satsa på sig själv, hålla sig informerad i det snabbinlärande samhället.

Amatörforskning, att i lugn och ro njuta, ta del och lära av djur- och växtlivet passar inte in här. Och varje gång jag läser en ledare i någon av fågeltid-skrifterna så betonas om och om igen behovet av engagerade *föreningar* inom fågelskydd, grundat på kunskap som vi erhållit genom trägna inventeringar, forskning på olika plan m.m. (se senaste *VF*:s ledare 6-7/98). Detta går inte ihop, med tanke på den utveckling/inriktning som det s.k. skådandet har tagit.

Ornis Svecica eller ”det snabba” och rörliga skådandet? Måste det bli det ena eller det andra Peter Feuerbach? Återigen, jag förstår inte vad det var för fel på gamla *VF*.

Jag tror alltså att både fågelskådarens och *Ornis Svecicas* problem bottnar i något mer komplext än bara fåglar.

Pär Sandberg, Bokstigen 14, 432 32 Varberg